

Milers de persones demanen a les Trobades una Escola Valenciana de qualitat

Primavera en valencià

Puntual com cada any per primavera, la XVI edició de les Trobades en valencià ha començat a reunir arreu de les distintes comarques del País a milers de xiquets i xiquetes, famílies i mestres. La més important festa reivindicativa a favor de l'ensenyament del valencià és un fenomen social de primera magnitud en el qual l'ingredient lúdic i participatiu no deixa al marge l'exigència d'un ensenyament progressista i de qualitat. Enguany, les Trobades també participen a la campanya de la Mesa per l'Ensenyament en Valencià, per tal de demanar l'Administració que incorpore el requisit de coneixement del valencià a totes les persones que accedesquen a la funció pública valenciana.

ALL-I-OLI
En la presentació de les jornades, el president de la Federació Escola Valenciana, Vicent Romans, va recordar que "és un miracle que cada any es mantinguen les Trobades, i ho dic per l'esforç que fan tots els col·lectius implicats. És un repte aguantar-les i, per tant, tindre'n una més, tindre'n una més, com és el cas d'enguany, és una gran satisfacció i, per això, hem de valorar aquesta perspectiva des del passat i mirant al futur". Enguany destaca la incorporació d'una trobada més, la de l'Horta Nord i Camp de Túria, que anteriorment es celebrava conjuntament amb la de la ciutat de València. També destaca la participació a Betxi, per primera vegada, d'escoles privades concertades que han iniciat l'ensenyament en valencià.

Des de l'1 d'abril, les Trobades s'estendran arreu de les comarques valencianes en la major festa reivindicativa per la defensa de l'ensenyament en valencià, progressista i de qualitat. La nombrosa participació d'alumnat, famílies, professorat, representants dels municipis i públic en general és un patrimoni que no deixa d'expandir-se any rere any.

Requisit lingüístic

L'exigència del requisit lingüístic per als empleats i empleades públics és l'objectiu de la campanya que la Mesa per l'Ensenyament en Valencià ha llançat per a 2001. La Federació Escola Valenciana, com a membre de la Mesa, dona suport a la campanya i la fa seua mitjançant el poder de convocatòria de les Trobades.

En la presentació de les jornades, Vicent Moreno, del col·lectiu Guaix de l'Horta Sud, argumentava que "l'objectiu preferent és exigir que tot el funcionari tinga el requisit lingüístic i exigir al Govern valencià que reforme la Llei de la Funció Pública". L'organització ha demanat a cada escola que participa en les Trobades que incorporen el debat sobre el requisit lingüístic als claustres i als consells escolars i que després ho traslladen al Consell Escolar de cada municipi. A la campanya pel requisit s'hi han afegit distintes entitats cívi-ques i tots els partits polítics de l'oposició. S'ha elaborat un manifest per a demanar signatures de suport. La previsió és que totes les iniciatives sobre el requisit conflueixen el mes de juny en un acte encara per definir, probablement davant la Generalitat o les Corts Valencianes, "on mostrarem tots els suports aconseguits amb

aquesta campanya d'exigència del requisit lingüístic a tots els funcionaris, i no solament als ensenyants, perquè necessitem l'ús social de la llengua".

El mariscalet, el personatge ideat pel dissenyador valencià Xavier Mariscal i que va protagonitzar per primera vegada la trobada de 1995, torna amb una renovació d'imatge en sintonia amb els canvis del nou mil·lenni. Sempre amb un somriure, la imatge emblemàtica de les jornades apareix enguany farcida de signes que ens recorden les noves tecnologies de la informàtica i d'Internet (l'arrova i el www). Junts als elements més innovadors, mariscalet incorpora una barreja de números i lletres, particularment aquelles que formen part del nostre codi lingüístic (à, è, i, tz, tg, ç, tx, tj, ny, l-l...).

Cap al tercer congrés

La Federació Escola Valenciana està preparant ja el seu III Congrés, que amb el lema "L'Escola Valenciana i la globalització" tindrà lloc els dies 27, 28, 29 i 30 de maig de 2002. Davant els canvis que no deixen de succeir-se a la nostra societat, el congrés tractarà de debatre i de buscar solucions als nous problemes. L'organització ja ha començat a planificar les distintes conferències, comunicacions, aules, exposicions i experiències que s'hi desenvoluparan.

Xavier Mariscal és l'autor, un any més, del cartell anunciador de les Trobades.

Quinze grans festes arreu del País

- Plana Alta i Plana Baixa. Betxi, 1 d'abril.
- Camp de Morvedre. Port de Sagunt, 1 d'abril.
- Ciutat de València. València, 1 d'abril.
- L'Horta Sud. Quart de Poblet, 1 d'abril.
- La Ribera. Toris, 1 d'abril.
- Vall d'Albaida. Aiolo de Malferit, 7 d'abril.
- Horta Nord i Camp de Túria. Paterna, 8 d'abril.
- La Costera. Xàtiva, 12 de maig.
- L'Alacantí. S. Vicent Raspeig, 13 de maig.
- La Safor-Valldigna. Barx, 19 de maig.
- Valls del Vinalopó. L'Alguenya, 2 de juny.
- Baix Vinalopó i Baix Segura. Crevillent, 3 juny.
- L'Alcoià i El Comtat. Onil, 9 de juny.
- Marina Alta. Dénia, 10 de juny.
- Marina Baixa. Callosa d'En Sarrià, 16 de juny.

Els representants de la Federació Escola Valenciana, durant l'acte de presentació a la ciutat de València. J. B.

HINO

Una iniciativa per l'Horta

ADEL FRANCÉS

"L'Horta de València és un patrimoni històric, cultural, natural i agrícola de tots els valencians i valencianes. Gràcies a la saviesa i l'esforç de moltes generacions en el treball de la terra s'ha pogut arribar a integrar un conjunt harmoniós d'elements: terra, arquitectura, xarxa de

sèquies, vegetació..., que configuren un paisatge irrepetible i amb forta personalitat pròpia, del qual solament existeixen cinc exemples més a tota Europa. L'Horta, en resum, és allò que els valencians i valencianes hem sabut fer al llarg de la nostra història més bé que cap altre poble."

Amb aquestes paraules arrenca la declaració que vol convèncer almenys 50.000 valencians i valencianes de signar la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) que presenta una Proposició de Llei Reguladora del Procés d'Ordenació de l'Horta de València com a Espai Natural Protegit.

Qui promou la ILP?

La plataforma Per un Cinturó d'Horta, que enfonsa les seues arrels en les primeres lluites dels anys setanta en defensa de l'Horta i s'inspira en totes les experiències que han tingut lloc des d'aleshores, agrupa un ampli ventall d'associacions i persones que, en les seues paraules, "coincidem en la nostra preocupació per la greu situació en què es troba l'Horta. Entenem que l'Horta és allò que fa de València un lloc singular, tant, que dona nom a la seua comarca i la seua desaparició constituiria una pèrdua irreparable."

Aquesta plataforma va presentar la ILP el passat dia 19 de gener a la Mesa de les Corts Valencianes, mitjançant una comissió de cinc membres avalada per un ventall de 150 persones, entre les que figuren coneguts professionals del món de les ciències, les arts i la cultura valenciana preocupats per la desaparició de l'Horta. En la seua redacció s'han tingut en compte les opinions de veïns, llauradors, estudiosos de l'Horta i associacions.

D'acord amb la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, els ciutadans i ciutadanes podem proposar directament el Parlament l'aprovació de lleis. Per a això, s'ha regulat una via legal coneguda com Iniciativa Legislativa Popular. En el cas valencià, es poden presentar propostes de llei davant les Corts Valencianes, sempre que s'acompanyen d'un mínim de

50.000 signatures de valencians i valencianes majors d'edat. Per a presentar-ne una a les Corts Generals, en canvi, en fan falta 500.000 firmes.

De la importància d'aquesta iniciativa cal tenir en compte que, en vint-i-dos anys de vigència de l'actual Constitució, només s'ha pogut presentar una ILP amb èxit. Fou la que demanava 35 hores de jornada laboral per llei, que va arregar prop de 800.000 adhesions. La proposició no fou finalment aprovada, en comptar amb l'oposició del Partit Popular i els seus socis de Govern. Si finalment la iniciativa en defensa de l'Horta aconseguix arregar les 50.000 signatures, marcarà una fita, en ser la primera que es trameta davant les Corts Valencianes.

Objectiu: moltes més de 50.000

Com ha manifestat en diverses ocasions el membre de la plataforma Josep Lluís Miralles, un dels més actius defensors de la iniciativa i afiliat a aquest sindicat, l'objectiu "no és arregar un mínim de 50.000 firmes per a que la llei es tracte en les Corts, sinó moltíssimes més per a que els valencians i valencianes ens convertim en protagonistes del nostre futur". La Plataforma ha repartit 15.000 plects, amb espai per a més de 250.000 signatures, i s'espera distribuir-ne uns altres 15.000. Miralles es troba francament esperançat: "La receptivitat de la societat valenciana ha sigut esplèndida, deixant en qüestió el títol del meninfotisme".

Què preveu la proposta de llei?

- ◆ Una moratòria d'actuacions urbanístiques envers el sòl de l'Horta per un període màxim de dos anys.
- ◆ L'estudi i ordenació dels recursos.
- ◆ Mesures de recuperació mediambiental.
- ◆ Foment de l'agricultura.
- ◆ Impuls d'altres activitats econòmiques (turisme, activitats recreatives, culturals, així com científiques i d'educació ambiental).
- ◆ Creació d'un Consell Assessor que vigile i oriente l'aplicació de la llei.

Per la democràcia directa, cal signar la ILP

L'STEPV-Intersindical Valenciana, mitjançant l'acord del Secretariat Nacional, ha decidit donar suport a aquesta iniciativa amb tots els mitjans a l'abast. La ILP és un bon mitjà de posar en pràctica a gran escala mesures de democràcia directa, més properes a la pràctica sindical assembleària i democràtica que ens és pròpia. A més a més, no cal dir-ho, la finalitat de la iniciativa coincideix amb la visió que el Sindicat té del que ha de ser la nova relació del ser humà amb el seu entorn.

Els valencians i valencianes de totes les comarques que donem suport a la iniciativa assumim el protagonisme de donar el seu autèntic valor a l'entorn de l'Horta on vivim i la voluntat de preservar-la verda i viva.

Aquesta iniciativa pot suposar un precedent important per a zones mediambientalment degradades, com ara el riu Segura, on el Sindicat també s'ha mostrat ben actiu en la reivindicació d'un entorn més natural, saludable i sostenible.

La Mancomunitat de la Safor convoca el premi Carmesina de Narrativa Infantil

ALL-I-OLI

De manera extractada, les bases que regulen el premi Carmesina de literatura infantil són les següents:

Les obres seran originals i inèdites, redactades en valencià, i tindran una extensió entre 20 i 40 fulls.

S'estableix un únic premi de 300.000 pta per a la narració guanyadora amb el compromís d'editar-la per l'editorial El Bullent.

El tema de les obres és totalment lliure i aniran adreçades a lectors entre 8 i 11 anys.

Els originals, mecanografiats i sense signar, hauran de presentar-se per quintuplicat en un o en diversos sobres tancats, a la portada d'aquest figurarà el títol de l'obra i la referència XI Premi Carmesina de Literatura Infantil. Dins d'aquest sobre, n'hi haurà un altre on constaran les dades de l'autor i romandrà ta.

Les obres hauran de presentar-se a les dependències de la Mancomunitat de Municipis de la Safor (av. República Argentina, 28, 46700 Gandia) fins al dia 30 d'abril de 2001.

El jurat estarà format per Núria Sendra Marco, Isabel Marín Royo, Francesc Navarro Carratalà, Miquel Juan Escríhuela i Gabriel Garcia Frasset. La secretaria del jurat serà Vicenta Palanca i com a membre de l'organització actuarà Pep Moscardó.

La decisió del jurat serà inapel·lable i el premi podrà ser declarat desert.

La Mancomunitat, si el jurat ho demana, podria editar, amb el consentiment de l'autor, qualsevol de les obres presentades i no premiades.

L'editorial El Bullent tindrà opció preferent per adquirir, si és el cas, els drets de publicació de les obres que, presentades a concurs, recomane especialment el jurat.

El premi s'atorgarà el divendres 15 de juny de 2001 en un acte que tindrà lloc en un municipi de la Mancomunitat, que s'anunciarà oportunament.

L'organització retornarà una còpia de les obres no premiades una vegada fet públic el veredict del premi. La Comissió de Govern es reserva el dret de les interpretacions d'aquestes bases, així com els canvis que hi pugen haver. El fet de presentar els treballs l'XI Premi de Literatura Infantil Carmesina, comporta la conformitat dels autors amb les bases i les obligacions que se'n deriven.

A E S C E N A

El Dia Mundial del Teatre

Barbara Lefèvre

Igual que hi ha Dia de la Pau o de la Música, el 27 de març se celebra el Dia Mundial del Teatre per iniciativa de la UNESCO. A la Comunitat Valenciana, fa més de sis anys que es commemora amb una cerimònia. En què consisteix realment aquesta commemoració? La UNESCO tria cada any un text d'un dramaturg o un filòsof i el text es llig abans de les representacions en tots els teatres. Al País Valencià, Teatres de la Generalitat aprofita per a adjudicar uns premis relacionats amb les arts escèniques en una cerimònia que reconeix els millors espectacles valencians de teatre i de dansa: millor direcció, text, il·luminació, escenografia, interpretacions... La novetat d'enguany és que el 27 de març els teatres vinculats a Teatres de la Generalitat comptaven amb un 50% de descompte. A què esperen per oferir l'entrada lliure? Cal difondre la informació a través de les empreses, els sindicats, les agències de treball, i oferir el públic la possibilitat de presenciar un bon espectacle teatral. També es podria aprofitar per treure el teatre al carrer, que fa molta falta.

El text elegit enguany per a la lectura ha estat un del dramaturg Iakovos Kampanellis. El teatre mai no deixarà d'existir. Encara que pugna semblar paradoxal, aquest art tan antic és també un art per al futur, no per la voluntat dels autors de teatre, els actors, els directores i tots els qui contribueixen a l'èxit d'una representació, sinó perquè vosaltres, la gent, el

ARXIU

públic, també desitjarem que existisca el futur. En què em base per a fer aquesta predicció tan optimista sobre el futur del teatre? En la convicció que el teatre emana d'una necessitat física de les persones, una necessitat que mai no hauria de ser eradicada.

Us invite, a tots vosaltres, a compartir algunes idees que podrien justificar el meu punt de vista. El fet que l'home camine per la Lluna ens sembla ja una història antiga! Ja no ens impressiona que una nau espacial aterre a Mart i que ens porte mostres del seu sòl! Ja s'està construint una gran estació espacial per a turistes i parelles en lluna de mel, i que les naus espacials exploren planetes remots i ens envien les fotografies a la Terra és quasi un fet quotidià!

No obstant això, tot i que vivim un moment en què la humanitat està conquistant l'espai, encara continuem anant al teatre, i trobant-nos en un espai que pertany a un

art que ha existit i que ha funcionat en un mateix i únic sentit, ja des del moment en què mesurar el temps amb un rellotge de sol va constituir un gran avanç tècnic. Des del meu punt de vista, esta evident i intemporal relació entre els éssers humans i el teatre és eterna. Perquè crec que encara que el teatre es va convertir en un fenomen social, va ser, al principi, un fenomen natural. El teatre data d'un temps en què els primers humans van a començar a memoritzar les seues experiències i a representar-les en la seua imaginació, d'un temps en què els humans començaven a planejar les seues accions, i imaginaven com podien arribar a fer-les. Tant la primera companyia teatral com la primera representació van prendre forma en la ment dels hòmens i les dones.

Cada persona té una necessitat i una habilitat innata per a crear les seues representa-

cions. Que potser no ens hem adonat que cadascú de nosaltres, sense excepció, tenim a la nostra disposició una companyia de teatre privada en què nosaltres som els protagonistes i al mateix temps el nostre públic? Molt sovint també som l'autor, el director i l'escenògraf d'esta companyia. Com i quan ocorre açò?

De fet, no és el que ens passa quan ens estem preparant per a una reunió interessant o crucial? Que no imaginem tota l'escena per a decidir com ens comportarem? Que potser els nostres records, i fins i tot els nostres somnis, no són en realitat representacions de la nostra companyia privada?

Per tant, crec que el teatre mai no deixarà d'existir, perquè els hòmens i les dones no deixaran de viure amb l'angoixa del propi coneixement, amb la necessitat existencial de ser espectadors d'ells mateixos i de les seues accions, o siga, amb eixos elements de la psicologia humana dels quals va emergir l'art del teatre, dels quals s'ha reinventat durant milers d'anys i dels quals continuarà renaixent mentre la humanitat siga el fruit natural de l'amor.

Cadascú pot pensar si aquest text està adequat o no. Ens proposa reflexions interessants sobre la identitat de l'espectador. Ser director, autor, obrer, mestre; som tots espectadors. Formem conjuntament el públic; per cert, amb una cultura diferent, però sensible. Sense el públic no viu el teatre. Moltes vegades, les institucions i també

NATURA VALENCIANA

El teix

Joan V. Pérez Alberó

Un dels arbres més emblemàtics de les nostres terres, pel que fa al seu simbolisme, és el teix (*Taxus baccata*), única espècie europea de la família de les taxàcies que també es troba a l'Àsia i al nord d'Àfrica. El teix s'estén des de les zones fresques de les terres baixes fins a l'estatge subalpi i és un component important dels boscos caducifolis temperats d'Europa. Ací el podem trobar en indrets tan variats com les serres d'Aitana i Mariola o el Carrascar d'Alcoi. La seua presència en llocs tan meridionals potser és deguda a les glaciacions: l'arbre, fugint del fred i del gel, s'estengué cap al sud; i degué ser relativament abundant pel que fa a la toponímia que ha produït: la Teixera, la Teixera, la font del Teix...

Com el xiprer (*Cupressus sempervirens*), el teix s'associa a santuaris religiosos, temples i, sobretot, cementeris, degut a la seua longevitat -pot arribar als 1.500 anys-, presència fosca, quasi tènica i alta toxicitat. El teix, gairebé tot, n'és tòxic: fulles, ramets, escorça i, sobretot, les llavors, degut a la presència de l'alcaloide anomenat taxina. La seua ingestió pot produir diarrea, vòmits, tremolor, dilatació de les pupil·les, dificultat respiratòria, convulsions i coma. És per això que càntabres i asturs, quan les guerres amb els romans, duïen penjades al coll llavors del teix per si queien captius poder suïcidar-se i estalviar-se les penalitats de l'esclavitud. L'única part de la planta no tòxica n'és l'aril, peça carnosa, pareguda a una baia, que envolta les llavors; precisament el nom específic *baccata* prové del llatí *baca* que significa baia.

Però no tot és dolent en els teixos: de l'escorça del teix del Pacífic (*Taxus brevifolia*) se n'extreu "el taxol" que s'ha mostrat efectiu en el tractament de diferents tipus de càncer. La fusta del teix, vermella fosca i molt dura, ha estat utilitzada des de temps immemorials per a la fabricació d'objectes diversos: mobles, escultures, arcs de tir... Daniel Climent conta que "durant la Guerra dels Cent Anys (S. XIV-XV), una de les claus de la victòria inicial dels britànics sobre els francesos va consistir en l'ús que van fer del teix per a bastir arcs llargs, arcs especialment grans i forts capaços de llançar fletxes que travessaven les armadures dels cavallers, la força de xoc de l'exèrcit francès (...). Potser en relació a això començà la moda que els soldats es tallaren els cabells massa llargs, ja que als arquers britànics se'ls enredava amb la corda dels arcs i van optar, els membres d'aquest cos d'élite, per anar amb el cabell curt, assentant un precedent que després va ser amplament acceptat".

La solidaritat, a debat en les jornades organitzades per Entrelínies

ALL-I-OLI
Les I Jornades sobre Comunicació, Educació i Solidaritat, celebrades dins del marc de Solidària, han reunit a València més de 130 professionals i experts que han debatut la representació en els mitjans de comunicació de distints temes relacionats amb el Sud. A les distintes ponències presentades hi ha hagut ocasió de conèixer les estratègies emprades pels distints actors (periodistes, professorat, membres d'ONGs) per tal d'acostar-se a la realitat del Tercer Món, sobre la que manca una formació específica.

Les Jornades han estat organitzades per Entrelínies, Xarxa d'Educació i Comunicació, i el suport de la Coordinadora Valenciana d'ONGD i la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament. El conjunt de les comunicacions es reunirà en un volum que s'editarà pròximament. Més informació: Entrelínies, tel. 96 393 41 10.

ENXARXATS

Albert Sansano

Mapes a la Xarxa

En aquest número he decidit proporcionar-vos adreces als que treballem Ciències Socials i busqueu mapes per a completar una activitat. En primer lloc, anirem per mapes geogràfics. La web de la Naval Postgraduate School <http://web.nps.navy.mil/~library/mapcollection.htm>, té un directori que et dona infinites possibilitats. L'únic risc és perdre's.

Vegeu un exemple del seu interès. Si treballem la crisi dels Balcans, i els llocs on van descarregar l'"humanitari" urani empobrit, a través de l'enllaç "Regions of Conflict" podeu accedir a mapes de la CIA sobre Kosovo o als mapes que fixen els acords de Dayton. També podeu accedir a adreces que contenen col·leccions de mapes històrics i baixar-vos un mapa d'alguna de les campanyes de Napoleó a Espanya, o els mapes de les Nacions Unides.

Una altra possibilitat ens la dona la WEB de Bible History on line, <http://www.bible-history.com>.

A pesar que el títol ens indica clarament que el seu objectiu és relacionar la Bíblia amb la Història i els descobriments arqueològics, és una bona via per a baixar mapes i imatges d'Història Antiga, així com enllaços a col·leccions i museus que tracten aquest tema.

